

Dosarul nr. 2ra-1729/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Patîcînschi împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, cu privire la încasarea despăgubirilor și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate de Acțiuni și menținută hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul Central

constată:

La 13 decembrie 2016 Tudor Patîcînschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CIA „Transelit” SA cu privire la încasarea despăgubirilor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în urma accidentului rutier din 8 septembrie 2016 a fost deteriorat automobilul de model Mercedes E280 CDI ce-i aparține cu drept de proprietate.

A relatat că a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, iar întru stabilirea cuantumului prejudiciului material cauzat și achitarea despăgubirilor la 9 septembrie 2016 a fost deschis dosarul de daune nr. 043/09-2016-BL.

Prin actul nr. 085 din 24 octombrie 2016, a fost informat despre finalizarea dosarului de daune și stabilirea cuantumului prejudiciului material în sumă de 5049 de lei.

A specificat că, nefiind de acord cu suma propusă cu titlu de despăgubiri, la 4 noiembrie 2016, a depus cerere către ÎM CIA „Transelit” SA în vederea calculării sumei prejudiciului material și eliberarea devizului de calcul.

Mai indică că prin actul nr. 093 ED din 7 noiembrie 2016, Compania de asigurări a refuzat recalcularea cuantumului prejudiciului material și i-a transferat doar suma de 5049 de lei pe contul bancar.

La 23 noiembrie 2016 a expediat o cerere prealabilă în adresa ÎM CIA „Transelit” SA, prin care și-a exprimat dezacordul cu suma de 1710 de lei, din devizul de calcul, propusă de ÎM CIA „Transelit” SA pentru procurarea felinarului din spate dreapta „Led”, piesă ce necesită a fi înlocuită comunicând că este imposibilă procurarea felinarului menționat pentru automobilul de marca Mercedes E 280 CDI cu suma de 1710 lei, prețul real a piesei date fiind de 3085 de lei.

A notat că prin actul nr. 103 ED din 1 decembrie 2016 ÎM CIA „Transelit” SA a refuzat achitarea sumei de 3085 de lei, considerând-o una exagerată.

Consideră că suma de 1710 de lei, propusă de Compania de asigurări pentru procurarea piesei ce necesită a fi înlocuită, este diminuată din moment ce magazinele specializate în comerțul cu piese de schimb realizează piesa dată la un preț mult mai mare. Astfel, conform facturii de plată nr. SBT0003 693 din 23 noiembrie 2016 piesa necesară se vinde la prețul de 4685 de lei; conform facturii de plată al SRL „Olmosdon” prețul pentru felinar spate constituie 4795 de lei; conform facturii de plată nr. 000000000000101 din 21 noiembrie 2016 la prețul de 4800 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 23 alin. (6), art. 23 alin. (1), art. 28 alin. (3) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 și art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea despăgubirii în valoare de 3085 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul central examinarea prezentei acțiuni a fost strămutată la Judecătoria Edineț.

Prin decizia din 2 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți cauza a fost restituită spre soluționare în fond în Judecătoria Bălți sediul central în același complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul central, în calitate de intervenient accesoriu, în proces a fost atras Pavel Coroliov.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul central a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Tudor Patîcinschi.

A fost încasată de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul lui Tudor Patîcinschi 3085 de lei, cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei și 93 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA și menținută hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul central.

La 28 iunie 2018, ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând - o ca ilegală și neîntemeiată, menționând că la emiterea acesteia instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

Cu referire la prevederile art. 23 alin. 9 a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, a evidențiat că în procesul evaluării pagubei, atunci când este necesară înlocuirea părților componente și a pieselor, în cazul achitării despăgubirii prin virament în contul bancar al unității de specialitate, cuantumul despăgubirii de asigurare urmează a fi stabilit de asigurător ținând cont de:

a) pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de până la 3 ani și un parcurs de până la 100 000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese originale noi;

b) pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de 4 ani și mai mult și/sau un parcurs mai mare de 100 000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese noi fabricate în bază de licență (piese after market) sau originale foste în folosință, care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sânt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina conform prețului la părțile componente și piesele originale noi.

Invocând prevederile art. 23 alin. (11) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, a indicat că, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luând în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sânt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ținând cont de prevederile alin. (8).

A specificat faptul că ÎM CIA „Transelit” SA a solicitat de la „Exauto Plus” efectuarea calculului despăgubirii de asigurare la prețurile medii de piață, conform 3 unități specialitate.

A relatat că potrivit concluziei raportului de evaluare, a fost stabilit că restabilirea autovehiculului de model Mercedes cu n/î XXXXX în baza constatărilor de daună și a procesului - verbal de constatare a pagubelor nr. 043/09-2016BL a fost estimat în total la suma de 5049 de lei, inclusiv 2490,84 de lei pentru manoperă, 1710 de lei pentru piesă și 848,25 de lei pentru materiale de vopsit, acestea fiind prețurile medii a lucrărilor și pieselor noi fabricate în bază de licență conform 3 centre de specialitate ICM Aauto, Ivalcar, Grand Master și „Grand Auto CNG Car” SRL.

A invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept privind modalitatea de calcul a despăgubirii de asigurare, și anume a art. 23 alin. (11) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Conform certificatului de înmatriculare nr. XXXXX autovehiculul de model Mercedes cu n/î XXXXX a fost produs în 2008, iar accidentul rutier a avut loc la 8 septembrie 2016, prin urmare, la data accidentului rutier automobilul a avut o vechime de exploatare de 8 ani și un parcurs mai mare de 100 000 km.

La 16 august 2018 prin intermediul Oficiului Poștal, Tudor Potîcinschi, reprezentat de avocatul Victor Polivenco a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de ÎM „CIA „Transelit” SA.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 mai 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 135) și care a fost recepționată de către recurent la 15 mai 2018, ceea ce se atestă prin semnătura recurentului aplicată pe avizul de recepție a deciziei anexat la dosar (f. d. 137).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 iunie 2018 împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean